

Parlementaire geschiedenis	Doorlopend beslag onder belastingdienst op VT en toeslagen
Wetsvoorstel: vermoedelijke ingangsdatum 1 januari 2011	

Samenvatting

Het beslag op de voorlopige teruggaaf en op de toeslagen heeft vanuit kosten oogpunt een groot nadeel. Het beslag moet namelijk elk jaar opnieuw worden gelegd. Om deze bewerkelijke en kostbare werkwijze tegen te gaan is een wetsvoorstel bij de Tweede Kamer ingediend. Het wetsvoorstel maakt het mogelijk dat een beslag op de voorlopige teruggaaf heffingskortingen en een beslag op toeslagen na 1 januari blijft doorlopen. Als voorwaarde geldt wel dat de uit te betalen termijnen op elkaar aansluiten. Er mag dus geen onderbreking zijn. Het is de bedoeling dat het wetsvoorstel per 1 januari 2011 van kracht wordt, zodat het beslag dat in 2010 is gelegd kan doorlopen.

Wetsvoorstel¹

Invorderingswet

Artikel 16

Indien beslag is gelegd op een in een of meer termijnen door de ontvanger uit te betalen bedrag op grond van een voorlopige aanslag in de inkomstenbelasting als bedoeld in artikel 9, zesde lid, wordt het beslag geacht mede te omvatten een in termijnen uit te betalen bedrag op grond van een voorlopige aanslag in de inkomstenbelasting als bedoeld in artikel 9, zesde lid, over een volgend jaar voor zover:

- a. de uit te betalen termijnen van de voorlopige aanslagen op elkaar aansluiten, en
- b. de schuld waarvoor beslag is gelegd niet geheel is voldaan.

Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir)

Aan **artikel 22** wordt een lid toegevoegd, luidende:

7. Indien beslag is gelegd op een in een of meer termijnen uit te betalen bedrag op grond van een voorschot, wordt het beslag geacht mede te omvatten een in termijnen uit te betalen bedrag van een voorschot in het kader van dezelfde inkomensafhankelijke regeling voor een volgend jaar voor zover:

- a. de uit te betalen termijnen van de voorschotten op elkaar aansluiten, en
- b. de schuld waarvoor beslag is gelegd niet geheel is voldaan.

¹ [Kamerstukken II 2010-2011, 32505, nr. 2.](#)

Memorie van toelichting²

10.1. Doorlopend beslag

Het kabinet stelt voor dat een door een derde gelegd beslag op een uit te betalen bedrag op grond van een voorlopige teruggaaf inkomstenbelasting of een voorschot op een toeslag kan doorlopen over de jaargrens. Deze mogelijkheid van een doorlopend beslag geldt voor zover de schuld waarvoor beslag is gelegd daartoe aanleiding geeft. Met deze maatregel wordt bespaard op de kosten die in rekening worden gebracht bij de schuldenaar in verband met het leggen van een nieuw beslag door de gerechtsdeurwaarder. Voorts vindt een besparing plaats van de uitvoeringskosten bij de Belastingdienst.

(...)

Artikel XX, onderdeel B (artikel 16 van de Invorderingswet 1990)

Er wordt een nieuw artikel 16 in de IW 1990 opgenomen. Deze bepaling bewerkstelligt dat indien een gerechtsdeurwaarder beslag heeft gelegd op de bedragen die worden uitbetaald op grond van een voorlopige teruggaaf inkomstenbelasting (VT), wegens een schuld die de VT-gerechtigde heeft bij een derde, dit beslag mede omvat de termijnen van een te verlenen VT voor een aansluitend jaar voor zover de uit te betalen termijnen van de voorlopige aanslagen op elkaar aansluiten. Voortzetting van het beslag geldt uiteraard slechts voor zover de schuld waarvoor beslag is gelegd nog niet geheel is voldaan.

Op grond van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de daarop gebaseerde jurisprudentie is beslag op een vordering die de schuldenaar heeft op een derde alleen mogelijk indien die vordering voortvloeit uit een op het moment van beslaglegging bestaande rechtsverhouding.³ Beslag op een vordering op grond van een toekomstige rechtsverhouding is nu niet mogelijk. Indien de schuld nog niet geheel is voldaan na een beslag op een VT dient de gerechtsdeurwaarder opnieuw beslag te leggen op de VT over een volgend jaar, hetgeen slechts mogelijk is na de datum van dagtekening van de nieuwe VT- beschikking.

Het volgende voorbeeld dient ter verduidelijking:

Een gerechtsdeurwaarder legt eind augustus 2009 beslag op de VT voor het jaar 2009 ter grootte van €2007 van mevrouw Jansen in verband met een schuld van €1000 die zij heeft aan een postorderbedrijf. Het gelegde beslag treft alleen de nog uit te keren termijnen van €167 in de maanden september tot en met december 2009. Die bedragen draagt de ontvanger af aan de gerechtsdeurwaarder. Eind december 2009 krijgt mevrouw Jansen een nieuwe VT van €1987 voor het jaar 2010. Op dat moment resteert nog een schuld van €332 aan het postorderbedrijf. Om zich te kunnen verhalen op de uit te betalen bedragen van de VT voor het jaar 2010 moet de gerechtsdeurwaarder opnieuw beslag leggen onder de ontvanger en wel na de datum van dagtekening van de VT, die de inspecteur in de regel op 15 januari stelt. De eerste termijn van de VT voor het jaar 2010 wordt ook rond deze datum uitbetaald. Omdat op dat moment geen beslag rust op de VT over het jaar 2010 zal de ontvanger het eerste termijnbedrag uitbetalen aan mevrouw Jansen en, nadat opnieuw beslag is gelegd op de VT, de volgende termijnen weer aan de gerechtsdeurwaarder

---

² [Kamerstukken II 2010-2011, 32505, nr. 3, p. 11, 41-43 en 45.](#)

³ HR 25 februari 1932, NJ 1932, p. 301

afdragen totdat de schuld van mevrouw Jansen is voldaan.

Artikel 16 van de IW 1990 heeft tot doel de gang van zaken rond het beslagleggen op een VT te vereenvoudigen en te voorkomen dat de eerste termijn van de nieuwe VT aan de belastingschuldige wordt uitbetaald en niet aan de schuldeiser. De voorgestelde procedure is weliswaar afwijkend van één van de uitgangspunten van het beslagrecht maar vindt zijn rechtvaardiging in de voordelen die het de betrokken partijen biedt. Het levert een belangrijke besparing op in de uitvoeringskosten bij de Belastingdienst en het leidt tot een kostenbesparing voor de schuldenaar. Immers, de kosten van het leggen van beslag door de gerechtsdeurwaarder komen ten laste van de schuldenaar.

Ter toelichting op het bovenstaande wordt het volgende opgemerkt. De Belastingdienst is veel tijd kwijt aan het verwerken van een beslag op een VT. In sommige gevallen is de schuld van de betrokken belastingschuldige dusdanig groot dat er VT's over meerdere jaren nodig zijn om de schuld te kunnen voldoen. De Belastingdienst moet dan jaarlijks de beslagexploiten – alsmede de daaraan voorafgaande informatieverzoeken – verwerken die de gerechtsdeurwaarder heeft betekend, en de daarmee samenhangende formaliteiten vervullen.

De besparing op de uitvoeringskosten bij de Belastingdienst is substantieel. In het jaar 2009 is 60 000 keer beslag gelegd onder de ontvanger van de Belastingdienst.⁴ Bij 80% van deze beslagen gaat het om grote bedragen waarvan de inning niet binnen één jaar is voltooid. Dit betekent dat er 48 000 keer opnieuw beslag wordt gelegd voor een verdere inning van die vorderingen.

De gerechtsdeurwaarder brengt de schuldenaar gemiddeld € 193 in rekening in verband met een beslaglegging. Indien het beslag niet automatisch kan doorlopen wordt dit bedrag opnieuw in rekening gebracht bij de schuldenaar. Deze maatregel bespaart de schuldenaar deze kosten. Voor de gerechtsdeurwaarder staat tegenover de inkomstenderving een efficiëntere werkwijze.

In het nieuwe artikel 16 van de IW 1990 is geregeld dat het beslag alleen kan doorlopen indien er sprake is van een VT die wordt verleend over een jaar dat direct volgt op het jaar van de VT waarop beslag is gelegd. Als voorwaarde wordt gesteld dat de uit te betalen termijnen op elkaar aansluiten (de hoogte van de bedragen hoeft niet gelijk te zijn). Het beslag kan ook doorlopen indien eind jaar t een VT wordt verleend over het jaar t, die in december van het jaar t in z'n geheel wordt uitbetaald en vervolgens een VT wordt verleend over het jaar t+1 die in twaalf termijnen wordt uitbetaald. Het beslag op de VT voor jaar t wordt dan geacht mede te omvatten de bedragen die worden uitbetaald op grond van de VT voor het jaar t+1 omdat de termijnen op elkaar aansluiten. Overigens is het denkbaar dat de schuld dusdanig groot is dat het beslag ook doorloopt over een volgend jaar (t+2).

Het nieuwe artikel 16 van de IW 1990 treedt in werking met ingang van 1 januari 2011. Deze bepaling kan dan direct toepassing vinden op na 1 januari opgelegde VT's, zodat het beslag, gelegd in 2010, kan doorlopen.

(...)

---

⁴ Exclusief de beslagen die zijn gelegd onder de Belastingdienst/Toeslagen.

Artikel XXII, onderdeel C (artikel 22 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Het voorgestelde artikel 22, zevende lid, van de Awir is vergelijkbaar met het nieuwe artikel 16 in de IW 1990. Net als op een uit te betalen bedrag op grond van een VT kan op een voorschot op een toeslag beslag worden gelegd, voor zover beslag op grond van artikel 45 van de Awir is toegestaan. Voor de toelichting wordt verwezen naar de toelichting op artikel 16 van de IW 1990 (artikel XX, onderdeel B). In aanvulling op de toelichting op artikel 16 van de IW 1990 wordt opgemerkt dat de wijziging ook voor de Belastingdienst/Toeslagen een besparing op de uitvoeringskosten meebrengt. In 2009 is 45 000 keer beslag gelegd onder de Belastingdienst/Toeslagen. Bij 80% van deze beslagen gaat het om grote bedragen waarvan de inning niet binnen één jaar is voltooid. Dit betekent dat er 36000 keer opnieuw beslag wordt gelegd onder de Belastingdienst/Toeslagen voor een verdere inning van die vorderingen.

Bekijk alle parlementaire documenten:

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/dossier/32505>